

SEÇİMLERİN ARDINDAN

FUAT AKYÜREK

Bir seçim daha geride kaldı. Ülkenin tüm sorunları ise geride kalmak bir yana, daha da ağırlaşmış olarak yerli yeride duruyor. Seçimler yereldi ama genel seçim atmosferinde yapıldı ve sonuçları hiç kuşku yok ki ülkenin genel politikasını da etkileyecek. Seçimler öncesinde hükümete muhalif çevrelerdeki genel kanı ve beklenti AKP'nin oylarında gözle görülür bir düşmenin gerçekleşmesiydi. Bu kısmen gerçekleşti. AKP'nin oylarında 2011 genel seçimlerine göre yüzde 6 civarında bir oy kaybı oldu. Ama buna yapılan itiraz yerel seçim sonuçları ile genel seçim sonuçlarının karşılaştırılmaması gerektiği idi.

Bu itiraz doğru mu? Eğer bu itiraz doğru ise Başbakan Erdoğan'ın aile efradını da yanına alarak balkon konuşması yapması nasıl açıklanabilir? Bu durumun tek açıklaması vardır, bizzat Başbakan Erdoğan'ın kendisi bu seçimleri kendisine ilişkin bir referandum olarak görmüş, alacağı oyları kendisine verilmiş bir güven oyu gibi değerlendirmiş, seçim kampanyasını da bunun üzerine kurmuştur. Yani bizzat Başbakan Erdoğan bu seçimlerin yerel bir seçim olmasının çok daha ötesinde anlam taşıdığını seçim öncesi ve sonrası davranışları ile ortaya koymuştur.

Kuşkusuz beklenen ve umulan AKP'nin daha fazla oy kaybetmesi idi. Ama şu gerçekte hatırlanmalıdır: Gezi Parkı ile başlayan Haziran'daki halk hareketinin AKP'nin yükselişini durdurduğu, artık inişin başladığı yolundaki kanı genelde paylaşılan bir kanı idi. Şimdi seçim sonuçları bunu açıkça kanıtlamış durumda. 2011 seçimlerine göre İl Genel Meclisi rakamlarına göre –partilerin oylarını burası yansıtmaktadır– yüzde 6 civarında oy kaybı, 2 milyona yakın da seçmen kaybı bulunmaktadır. Açıkçası AKP'nin yükselişi durmuş, bu yerini inişe bırakmıştır. AKP'nin borazanları, şimdi bu gerçek karşısında yerel seçimlerle genel seçim sonuçlarının karşılaştırılmayacağını ileri sürerek bu inişin üstünü örtmeye çalışıyorlar. Ama seçimlere genel bir nitelik veren yukarıda işaret edildiği gibi bizzat Erdoğan ve AKP oldu. Bu da sonuçları dilenen yerden yorumlama durumunu ortadan kaldırıyor.

Ama diğer taraftan bu iniş sert ve keskin bir iniş olmadığını belirtmek gerekiyor. Yine de olaylar daha soğukkanlı değerlendirilmeye başlanılınca bu gerçeğin işaret ettiği gerileme eğiliminin önemli olduğu görülecektir. Çeşitli kanatlarıyla büyük sermaye tüm olanakları kullanarak halkı üç parti arasında bir seçim yapmaya zorladı. Onlara göre seçim AKP, CHP, MHP arasında bir seçim olarak geçmeliydi. Ne AKP, ne de diğer sermaye ve düzen partileri halkın temel sorunlarına çözüm getirme iddiasıyla bir kampanya yürütmediler. Bu partiler birbirlerinin benzeri programlarla halkın karşısına çıktılar. Büyük sermayenin bir bölümü AKP karşısına onunla benzer bir programı uygulayacak olan, yanlarına Cemaat'in eklendiği muhalefet partilerinden (CHP-MHP) bir alternatif yaratmaya soyunmuştu. Bu “çözümün” halk nezdinde bir itibarının olmadığı görüldü.

Kürt halkı ise hiç kuşkusuz bu seçimlerden daha da güçlenerek ve moral toplayarak çıktı. BDP bölgede önceden sahip olmadığı belediye başkanlıklarını da kazandı. “Çözüm” için Kürt halkını oyalama ve ayak sürüyerek sorunu belirsiz bir zamana yayma planları ağır bir darbe yedi. Kürt halkı şimdi daha güçlü ve temel taleplerini öne sürme konusunda daha geniş olanaklara sahip. HDP ise ilk olarak seçimlere katıldı ve tüm engellemelere ve saldırılara rağmen küçümsenmeyecek bir ilerleme gösterdi.

AKP kendisini seçimin kazananı ilan etse de, seçim sonuçlarını kendi dilediği gibi yorumlasa da, emrindeki medya sonuçları fazlaca abartarak kamuoyuna sunsa da, ülkenin temel sorunlarına bir çözüm getiremeyeceğini, ülkenin dış ilişkilerindeki gerilimi ortadan kaldıramayacağını ilan etmiş durumdadır. Erdoğan'ın “Balkon Konuşması” geçmiş politikaların uygulanmaya devam edeceğinin somut kanıtıdır. Bunun anlamı şudur: Demokrasi ve özgürlük talepleri bastırılmaya çalışılacak, internet sansürü koyulaşacak, işçi ve emekçi halk için yaşam ve çalışma koşulları daha da kötüleşecektir. Ülke bölgesinde komşularına karşı tezgahların çevrildiği bir yer olmaya devam edecek, bölgedeki kargaşa ve çatışmaların içine daha fazla çekilecektir.

Genel tablo böyle görünmektedir, ama durumu değiştirecek olan işçi ve emekçi halkın gücüdür ve bu güç kendisini hissettirmeye başlamıştır. Bu güç AKP Hükümeti'nin yönünü inişe doğru çevirmiştir ve bu inişi hızlandıracak potansiyeli de bağrında taşımaktadır. Bu açıdan iyimser olmak ve halka güvenmek gerekmektedir. Politik mücadeleler uzun soluk isteyen mücadelelerdir ve halkın istek ve talepleri karşılanmadan bu mücadelenin duracağını beklenemez.

Seçimler, parlamenter mücadele biçimleri kuşkusuz önemlidir ve halk bu kürsüleri kullanmak zorundadır. Ama politik mücadelenin araçları bunlardan ibaret değildir ve emekçi halk pek çok kez ortaya çıktığı gibi bu mücadeleyi sadece oy kullanarak, seçimden seçime yürütmüyor ve yürütemez. Halk temel taleplerini işyerlerinde, fabrikalarda, sokaklarda dile getirmeye devam ediyor ve edecek. Halkın ve gençliğin ileri kesimleri bir süredir böyle bir mücadele yolunu tutmuş durumdadır. Bu yolu tutan halkı desteklemek ve ona güvenmek gerekiyor.

